

er allerede Noget, naar der spares de omhandlede 3 pCt. af Indstudene i Administrationsudgifter. I alt Fald vilde det dog virkelig være en Prøve værd, om man ikke kunde benytte den frivillige Indsamlingsvei istedetfor den her foreslaaede Maaade at oprette Oppebørselssteder. Det vilde desuden ikke være meget helbdigt, naar saadanne Oppebørselssteder kun skulde være aabnede een Gang om Ugen, og det var dog vel det Høieste, som man kunde forlange af den Mand, som blev ansat til denne Forretning og fik den derfor i § 13 fastsatte Løn. Der bør meget mere være et Sted i Communen, hvor Arbeideren, naar som helst det er ham beleiligt, kan komme af med sit Indstud, thi han kan ikke indrette sin Tid, som han vil, og han udsætter sig maaskee, ved netop paa den bestemte Tid at skulle bære sit ringe Indstud hen paa det bestemte Oppebørselssted, for at spille flere Timer af sin Dag. Men i ethvert Fald forekommer det mig ikke ganske consequent, naar det i § 13 er foreslaaet, at Directeuren og Communen i Forening skulle vntage de der omhandlede Mænd. Et af To forekommer mig at burde finde Sted: enten bør Communen ikke have nogen Garanti for Indstudene, eller den maa, hvis den skal have Garanti for dem, ogsaa være istand til selv at vælge den vedkommende Mand og selv at affedige ham. Jeg troer imidlertid, som sagt, at det, naar Directeuren er en Mand, der ret opfatter sin Stilling og ret har Interesse for at gjøre det bedst Mulige ud af den, vil være let at faae disse smaa Vanstteligheder overvundne. Jeg skal derfor heller ikke gjøre videre Bemærkninger ved Lovforslagets Enteltheder. Jeg har igjennem det, jeg har sagt, allerede, troer jeg, tilstrækkelig udtalt, at jeg med stor Glæde har seet dette Lovforslag fremkomme, og jeg haaber, at det snart maa gaae igjennem Rigsdagen, saaledes at man kan begynde at arbejde paa dets Gjennemførelse. Jeg yttrede før, at det egentlig var paa høie Tid, at det fremkom, thi der har jo allerede været gjort store Bestræbelser fra privat Side for at faae saadanne Anstalter oprettede. Der er fra flere Privates Side blevet gjort store Arbejder for at faae saadanne private Anstalter i Gang, og der har rundt omkring i Landet været holdt

Møder for at bevæge alle Vedkommende til at træde ind i saadanne private Anstalter under Tilfagn om, at disse private Anstalter vilde tilbyde dem større Fordele end dem, som der kunde ventes af den allerede bestaaende Anstalt. Saadanne Bestræbelser ville ganske vist ikke kunne fæste Rod, naar den her foreslaaede Lov udkommer, men det vil dog være vanskeligt at forebygge, at deslige Planer søres igjennem, hvis den ikke udkommer i den nærmeste Fremtid. — Naar jeg endnu skulde udtale et Savn ved denne Sag, da skulde det væsentligt være det, at der ikke tilligemed nærværende Lovforslag er fremkommet et Lovforslag til Fremme af Sygekassernes størst mulige Udbredelse gjennem frivillige Foreninger, hvorom den Commission, der har været nedsat i denne Sag, har gjort en Indstilling. Da den høitærede Indenrigsminister imidlertid ikke er tilstede, og jeg antager, at denne Sag nærmest vedrører ham, samt da den derhos ikke staaer i en absolut nødvendig Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, skal jeg naturligviis ikke komme nærmere ind paa dette Punkt.

Andræ: Da Forhandlingerne ikke bleve sluttede igaar, og der saaledes gives Leilighed til noget nærmere at behøve det, der fremkom under Discussionen, troer jeg ikke at burde undlade at tilføie nogle Ord til, hvad jeg igaar yttrede. Naar jeg skal begynde med at henvende mig til den høitærede Finantsminister, saa skal jeg meget villig erklære, at jeg ikke har ifinde at gjøre nogen synderlig Indsigelse mod, hvad der blev fremsørt af ham. Jeg er ikke saa ubillig, at jeg skulde vente nogen særlig Anertjendelse fra hans Side ligeoverfor den Anstuelse, som jeg tillod mig at føre Ordet for. Det er vistnok ganske naturligt og ganske rigtigt af mig at finde, at den høitærede Finantsminister ikke kan see sig istand til at gaae ind paa den Opsattelse af Sagen, som jeg troer at turde betegne som den ene rette. Jeg kan derfor med en vis Tilfredsstillelse see hen paa den væsentlige Overensstemmelse, der dog i flere Henseender synes at være tilveiebragt mellem os. Den høitærede Finantsminister indrømmede mig saaledes, hvad jeg lægger ikke ganske liben Vægt